

Sagen videre. Jeg har ikke sagt et Ord om, at jeg følte mig generet.

Formanden: Folketingsmanden for Thisted Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Andersen: Ja, nu har jeg faaet det ærede Medlems Udtalelse i Haanden. Der staar her: „Jeg tror i alt Fald, det er umotiveret, naar de Herrer vise mine Bemærkninger i saa Henseende tilbage med en affejende Haandbevægelse og et Skuldertræk“. (*Anders Nielsen:* Der staar ikke noget om Generthed.) Ja, nu kan jeg ikke mere.

Bluhme: Jeg vil tillade mig at henvende mig til den ærede Minister for offentlige Arbejder i Anledning af et Forslag paa § 27 om Udvidelse af Statsbanernes Centralværksteder. Jeg vil spørge den ærede Minister, om der ikke i tidligere Tid har været den Opfattelse, at naar der var Tale om Udvidelse af Jernbanens Værksteder, var man enig om, at det ikke var heldigt at koncentrere det hele paa eet Sted, og navnlig var det vistnok i sin Tid Meningen, at man med Hensyn til Baneanlægene paa Vestkysten af Jylland burde søge at oprette et Værksted i Esbjerg, og der blev ved Ekspropriationen af Grundene til Banegaarden der vistnok, om jeg husker ret, den Gang eksproprieret et større Areal end i og for sig nødvendigt, netop med den Forudsætning for Øje.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det for øvrigt kun for at gøre et Par Bemærkninger til Finansministeren vedrørende Lønningslovene, om hvilke jeg maa sige, at det glæder mig, ligesom det glæder alle andre, at de ere fremkomne. Jeg vil først her henvise til en Udtalelse af den højt-ærede Minister for offentlige Arbejder ved en tidligere Lejlighed, hvorved han anerkendte, at mit Standpunkt i Spørgsmaalet om Tantième til Jernbanens Personal var konsekvent; idet jeg bestandig har bekæmpet det nuværende Tantièmesystem. Jeg mener, at naar man skulde have Tantièmesystemet, maatte man begynde fra neden, og at det var tvivlsomt, om det skulde række op til de øverste Klasser. Naar man ikke kunde faa dette, mener jeg, at Tantièmesystemet er til Skade. Og det kan for saa vidt kun glæde mig, at den højtærede Minister har foreslaaet at afskaffe det. Men ligesom den sidste ærede Taler (N. Andersen) maa jeg udtale min Forundring over, at man ikke

helt har afskaffet det, men bibeholdt det for de Klasser, hvor jeg mente, det var overflødig. Ligesom den sidste ærede Taler vil ogsaa jeg henlede Opmærksomheden paa, at det udtrykkelig blev fastsat ved Loven, at Tantièmen kunde ophæves uden nogen som helst Godtgørelse. Det forekommer mig, at den burde ophæves, og naar man mener, at de højere Embedsmænd ikke kunne undvære dette Tilskud til den store Gage, de have, maatte man vistnok hellere fastsætte dette Tilskud. Dette System med Tantième til de øverste Embedsmænd fører en Mislighed med sig. Jeg tror ikke paa, at vore højere Embedsmænd ville anstrenge sig mere, end de allerede gøre det, for at drive Banerne paa den bedst mulige og mest sparsommelige Maade, fordi de faa Tantième. Men derimod er det klart, at hos det store, underordnede Personale vil det, naar Sparsommelighedshensyn gøre sig gældende, let vække Mistanke om, at det er Tantièmen, der er Skyld deri, og saadanne Sparsommelighedsindretninger ville derfor blive modtagne med Mistillid, hvilket ikke vilde være Tilfældet, hvis Tantièmen ikke var der.

Men foruden at fremhæve mit Standpunkt overfor Tantièmen kunde den ærede Minister have fremhævet, at jeg altid har fastholdt, hvad jeg til min Tilfredshed ser nu vil ske, at man burde søge at bringe Overensstemmelse mellem Etaterne. Der lader til at være Tilfredshed med de Forslag, der ere blevne forelagte, og jeg haaber, de ville vise sig at blive heldbringende. Blandt dem, der særlig trænge til Forbedring af deres Lønninger, ere, efter min Mening, de lavere stillede Klasser, og her tænker jeg særlig paa Lærerne, hvem Ungdommen er betroet, og dernæst paa Jernbanefunktionærerne, som, frem for mange andre, udføre en slidsom og farlig Virksomhed. Jeg haaber, at vi skulde kunne bringe denne Sag til en for alle Parter heldig Løsning.

Men der er en Ting, jeg ønsker at pege paa i denne Forbindelse, og det er, at som Vehikel for den store Agitation, der har været for højere Lønning, er særlig den nuværende Dyrtdid anvendt, og det kan ikke nægtes, at det er berettiget. Men saaledes har det været gennem Menneskealdere. Der er altid Bølgegang. Dyrtdid og billigere Tider afløse hinanden, og hver Gang der er Dyrtdid, forlanger man selvfølgelig højere Lønninger. Nu have vi Dyrtdid, men det er allerede spaaet os, at vi staa nær ved en Bølgedal, saa at de